

Schengenlandene og altså gennemføre i praksis i løbet af et år eller to.

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det ikke sådan, at det simpelt hen vil stride mod opfattelser i meget brede dele af den danske befolkning, hvis vi skulle til at have en situation, hvor tysk politi eller politi fra andre lande i al almindelighed skulle have lov til at udøve virksomhed på dansk territorium? Og er det ikke sådan, at retten til suverænet at kontrollere, hvem der udøver politimyndigheden på et territorium, i og for sig er noget af det mest afgørende for spørgsmålet, om man har sin suverænitæt som land, eller man ikke har den?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

For det første vil jeg sige, at der ikke er tale om, at Danmark påregner at kunne indgå en aftale med Schengenlandene. Der er tale om, at de 5 nordiske lande forhåbentlig kan lave en aftale med Schengenlandene om en liberalisering af rejsemulighederne i Europa, sådan at vi får lige så fri rejsemuligheder syd for grænsen, som vi har haft de nordiske lande imellem i snart 40 år.

Hvorvidt brede dele af den danske befolkning skulle være imod det, tør jeg ikke sige, men jeg kan i hvert fald sige, at det jo flere gange er diskuteret her i Folketinget, og brede dele af Folketinget, langt den største del af Folketinget, ønsker, at Danmark deltager i dette mellemstatslige samarbejde, hvor der ikke afgives suverænitæt til nogen. Der er derfor heller ikke tale om, at andre landes politi kan udøve politimyndighed i Danmark.

Der kan være tale om i det enkelte tilfælde, hvor der begås et bankrøveri lige nord for grænsen og det danske politi eftersætter, at det så skal gøre det tyske politi opmærksom på: Nu har vi eftersat en bankrøver, og hvis I ikke er ved grænsen, så følger vi med, indtil I kan overtage forfølgelsen af pågældende person, så den pågældende kan blive pågrebet.

Men dansk politi vil ikke syd for grænsen kunne udøve nogen politimæssig myndighed. De vil kun kunne følge efter personen og sige til tysk politi, når de overtager: Det er den person, vi så lave det indbrud, og så er det tysk politi, der tager stilling til, om de vil anholde personen, hvis det er det, der skal ske.

Der er altså kun tale om at følge efter og give meddelelse til landets politi: Nu kommer vi, vi følger efter. De må ikke trænge ind på privat grund, og de må ikke foretage anholdelser; de må bare se, at det var den person, der lavede

den forbrydelse, og han kører i den bil, og vi kan pege på ham, sådan at det rette lands politimyndighed kan tage sig af ham.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, ministeren er opmærksom på, at der er et principielt vigtigt skel, i det øjeblik man siger, at tysk politi altså får lov til at bevæge sig ind over grænsen og forfølge mennesker ind i Danmark. Jeg håber, vi er enige om, at det er et meget afgørende skel. Jeg har ganske vist hørt om, at der har været episoder – vist også for nylig – hvor tysk politi har overskredet grænsen. Det må de jo altså ikke.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Hvordan skulle man konkret forestille sig i en situation, hvor man altså tillader tysk politi at fortsætte ind over grænsen – jeg ved ikke hvor langt op i Jylland, men altså fortsætte ind over grænsen – at tysk politi kan nå at overdrage opgaven, om jeg så må sige, nemlig selve arrestationen, til dansk politi?

Jeg må indrømme, at det kræver en justitsministeriel fantasi at forestille sig, at det lige nøjagtig skulle kunne lade sig gøre, at der mirakuløst står to danske politifolk til på lige nøjagtig det rigtige tidspunkt at overtage opgaven. Og vil det ikke være logisk, at hvis man først indfører dette her system, så vil tysk politi naturligvis sige: Hvad er meningen, er det meningen, at vi skal forfølge mistænkte indtil udkanten af Åbenrå, og derefter skal vi så sætte os ned og se på, at de bare kører videre, fordi dansk politi altså desværre på det tidspunkt lige nøjagtig ikke var i nærheden?

Er det ikke korrekt, at man ved at lave den første åbning, så de overhovedet kan overskride grænsen, i virkeligheden har sagt ja også til egentlige politiopgaver?

Er det ikke fuldstændig urealistisk at forestille sig, at man kan håndhæve den afgrænsning, ministeren her forsøger at forsvare?

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om ministeren kan bekræfte, at i det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen er meget optaget af – tysk politis rettigheder eller ikke-rettigheder – vil der gælde nøjagtig de samme rettigheder for dansk politi i Tyskland. Kan ministeren bekræfte, at hvis vi eksempelvis havde haft et rockeropgør som det, vi havde forleden, i Sønderjylland og morderen slap væk og dansk politi var i hælene på ham, kunne det danske politi forfølge ham